

går, at landsbevillingsnævnet allerede i øjeblikket tager hensyn til klagerens økonomiske forhold og i mange tilfælde stadfæster kommunernes afslag på bevillinger ud fra den betragtning, at ansøgerens dårlige økonomi vil kunne bevirke, at en restaurant bliver drevet »så hårdt«, at den giver anledning til ædruelighedsmæssige betænkeligheder.

En gennemførelse af de foreslåede retningslinjer ville således på en måde legalisere en allerede bestående tilstand, hvor der i et vist omfang lægges vægt på ansøgernes økonomiske forhold. I forbindelse med en sådan bemyndigelse for bevillingsmyndighederne til at tage hensyn til ansøgernes økonomiske forhold bør det præciseres, at kommunerne og bevillingsnævnene gennemgår hele finansieringsplanen for den pågældende ansøgers virksomhed, og at det herunder sikres, at der er tilstrækkelig egenkapital til at kunne drive forretningen på forsvarlig måde.

2. Virksomhedens ydre karakter, indretninger m. v. og beliggenhed. Bevillingsmyndighederne har, som det fremgår af vedlagte betretning side 22, i en del tilfælde lagt vægt på, at virksomheden havde en sådan indretning og karakter, at den tilfredsstillede de krav, der naturligt må stilles til en virksomhed med udskænkning af stærke drikke. I denne forbindelse finder landsbevillingsnævnet anledning til at henlede opmærksomheden på, at der ofte er for ringe kommunikation mellem en kommunes forskellige afdelinger, der hver på sin måde har med etablering af restaurationsvirksomheder at gøre. Ofte ser man, at en ansøger henvender sig til vedkommende kommunes tekniske afdeling og opnår en såkaldt foreløbig byggetilladelse, hvorefter ansøgeren går i gang med at bygge og indrette den pågældende restaurations og investerer de nødvendige penge heri. Det er klart, at vedkommende ansøger i sådanne tilfælde føler sig ført bag lyset, når han, efter senere at have indgivet ansøgning om den nødvendige alkoholbevilling for at kunne udskænke stærke drikke, får et afslag fra kommunens bevillingsnævn. Det bør tilkendegives kommunerne, at sådanne foreløbige byggetilladelser ikke bør gives, uden at vedkommende afdeling underretter og indhenter en udtalelse fra kommunens bevil-

lingsnævn eller kommunalbestyrelsen, såfremt denne er bevillingsmyndighed, og i enhver foreløbig byggetilladelse bør der tages et udtrykkeligt forbehold om, at der ikke ved udfærdigelsen af denne er taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel ansøgning om udskænkning af stærke drikke vil kunne opnås, men at denne skal søges særskilt.

I forbindelse med spørgsmålet om en restaurationsvirksomheds indretning finder man i øvrigt, at der vil være anledning til at henlede kommunernes opmærksomhed på de krav, der allerede stilles i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 483 af 27. september 1974 om restaurations- og hotellokaler m. v. samt i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 369 af 27. juni 1974 om servering m. m. af levnedsmidler kapitel 4. Man finder i denne forbindelse, at der tillige vil være anledning til at henlede opmærksomheden på kommunernes adgang til til enhver tid at tage spørgsmålet om godkendelse af restaurationslokaler op til fornyet behandling, når virksomhedens karakter i væsentlig grad ændres. F. eks. når en restaurations hidtil har været drevet uden udskænkning af stærke drikke, men nu ønsker at opnå en sådan adgang.

Endelig bemærkes, at landsbevillingsnævnet er opmærksom på den tendens til etablering af nye mindre udskænkingssteder, der er så fremherskende i øjeblikket. Dette skyldes ofte det forhold, at et væsentligt antal detailforretninger i de senere år er blevet ledige og i stedet udnyttes til restaurationsdrift i henhold til de mere liberale etableringsbestemmelser i restaurationsloven. For at imødegå denne tendens henstiller landsbevillingsnævnet til overvejelse at skærpe kravene til størrelse og indretning af nye virksomheder af denne art.

Vedrørende spørgsmålet om en restaurations beliggenhed finder man ikke anledning til særlige bemærkninger. Der er jo allerede ved handelsministeriets cirkulære af 4. marts 1974 taget højde for, at der ved overvejelse af, om alkoholbevilling bør gives, kan tages »byplanmæssige hensyn«. Der er som nævnt i en enkelt kommune allerede fastlagt en miljøplan vedrørende placering og fordeling af restauranter i vedkommende bys forskellige kvarterer, og man ville finde det rimeligt, om en sådan udvej også blev